

Ինձ հաճախ են հարցում վերջիվերջ Սումգայիթում բանի՞ հայ է ստպանվել 1988 թ. փետրվարին: Ենօքիս թիվը մենք մինչեւ կիրա չենք դարձել: Բայց... Եկեւ վերիշտմ 1988 թ. մարտի առաջին օրերը: Առաջին փախստականները Սումգայիթից: Դայաստանի գրողների միությունում, ինչուն ասում են՝ ասել զցելու տեղ չկա: Սարսափած ծերեր, կանայք, երեխաներ, լաց... Պատմում են ստանությունների, ծեծի ու ջարդերի եւ բռնաբարությունների մասին: Մեկը նյուսից սարսափելի դատություններ, մարդկանց ողջ-ողջ այրել են խարուկի վրա, կուսեռու դիակներ են լցրել փոսր եւ ծածկել հողի տակ, լցրել են ծովը, ծննդատան են երիխաներ ստպանել: Այդ բոլորն իրականացրել են Բաբվից 25 կմ հեռավորության վրա գտնվող Սումգայթ քաղաքում, մի բանի օրվա ընթացում, ողջ բաղադրվ մնել: Խև դաշտնական աղբյուրները շարունակում են մինչեւ, որ ստպանվել է տարբեր ազգությունների 32 մարդ, որոնցից 26-ը՝ հայ:

13. Դամիթյան Նիկոլայ
 14. Դամիթյան Սեղա
 15. Թովմասյան Ռաֆիկ
 16. Չամբարձումյան Միքայել
 17. Ղամբարյան Ալեքսանդր
 18. Մարշրուսյան Գարրի
 19. Մելիքյան Էդուարդ
 20. Մելիքյան Իգոր
 21. Մելիքյան Իրինա
 22. Մելիքյան Ռայհան
 23. Մելիքյան Սովորոն
 24. Մելիքյան Փիրուզա
 25. Մեհսիտա Թամարա
 26. Մովսեսովա Քերսիլիա
 27. Սահյան Արտայակ
 28. Սարգսյան Շահեն
 29. Սաֆարյան Լավենիշ
 30. Վարդանյան Նատայա
 31. Տրդատով (Տրդատյան) Գարեգինը՝ հայ այժմ, հաւով առնելով ի աղետության դրոցական ազրերով տեղ գտած դաւանական կեղծիր՝ «ըս դաւանական պայմանների, Սուլգայիթում սղանական հայ», ցանկանում եմ ընդունելու համար (հասկապես՝ դասագիրք է եղինակների) ուսադրություն ապահովելու դաւանական հայ

- ցուցակում նշված կանանցից միայն Ենմա Գրիգորյանն է մահացել (ապելի ճիշճ՝ թժԸՆԵՐԻ ծերովով սղանվել) իկվանդամոցում և այն էլ՝ փետրվարի 29-ին, աղա կարելի է ենթադրել, որ Կառուտեղ նկատ ուներ բոլորվիճ ուրիշ կանոջ, որը չկա մեր ցուցակում: Քիչեմ ես մնկի՞՛ Ռազմելա Առոււսանյանին, որը նոյնողես չկա եւ չէր կարող լինել դաշտունական թվի՝ 26-ի մեջ, որովհետեւ նա հայտարարված էր անհայտ կորած: Ահա այդ հայտարարության ժիւմանը՝ «28.02.88 թ. Ժ. 24-ի մոտ խողովակագաղանճան գործարանի կենտրոնական մուտքոց դորու է եկել ադա: Ռազմելա Արամեսի Առոււսանյանը, 1939 թ. ծնված, անհայտ կորել է: Վեցին անգամ նրան տեսել են ներկ՝ խժիդթյուններ իրականացնող անձանց խճիք մեջ, Խաղաղության փողոցի վրա երկարություն անցման շրջանում»: Հայտարարությունը ստորագրել են բնակչության վեհական Պավլովսկին: Կարելի է ենթադրել, որ դաշտունական հայտարարված «26»-ի մեջ հաշվի չէր արնված նաև Լավրենտի

իդականեր: Ոչ 32 եւ ոչ էլ 40, այլ շատ
ավելին: Ինձ ցույց սկեցին ցուցակ,
որմեսզի եւ ճանաչեմ նարկանց,
որովհետեւ այստեղ աղբրմ եմ վա-
ղուց եւ ճանաչում եմ շատերին: Ցու-
ցակը մի քանի եղի կրա էր: Ցուցա-
կում կրկնակի համարակալվում կար:
Շատ լավ իհուում եմ՝ սկսությ 155-
րդ համարն էր, իսկ ոհմագո՞ 31»:

Առաջնային հայտնի գեղասանրության զնիւրքի բվի մասին

«Սուլազայիթն» իրենց աշխով տեսածները զարմանում էին դաշտնական հաղորդումներից. «32 ճաղբար է զոհվել, սուս է»: Եվ անվանում էին թվեր, հարյուրավոր եւ նոյնինկա հազար: Անվանում էին կոնկրետ զոհվածների անուններ եւ կազմում ցուցակներ: Շրջանառության մեջ էին տարբեր ցուցակներ, որոնցում ոչ քոյլոր սպանվածներն էին նշվում հրենց անուններով: Նշվում էին նաև բարեկամական կապերով՝ այսինքն աղջիկը, այսինչի կինը, այսինչի հարսը: Մեր արխիվում կան զոհերի տարբեր թվաքանակներով բազմաթիվ ցուցակներ: Նրանց մեջ կա մեկը, որում սպանված հայերի թիվը 94 է, եւ որն էլ ընդունեցին որուն հիմք աշխատելու համար: Մեր վե-

դագրությունների վրա: Յշեմն
ԱՍՍՍ-ի հաղորդագրությունները
Սուլգայիթում սղանվածների ճա-
սիմ՝ «Խզվեստիա» թերթում:

1988 թ. մարտի 3-ին. «Ղաստաված է, որ հանցավոր գործողություններից զոհվել է 32 մարդ»:

1988 թ. մարշ 6-ին. «Նրանց ձեռն-
ով սպասվել է 31 նարդ»:

թյուններից զոհվել է 32 մարդ»:
Նշեն, որ մարտի 3-ից 4-ի գիշերը
Բաբվի հիվանդանոցում ծան
վնասվածներից մահացել է Տրդա-
ռով (Տրդայան) Գարբելը, որն
այնտեղ էր հասցվել Սումգայիթից՝
իր տանը հանցագործ խնդիր դեմ
դայլարում վիրավորվելուց հետո։
Դա նշանակում է, որ մարտի 3-ի հա-
ղորդագրության 32-ի (6 առթեջամ-
ցի եւ 26 հայ) մեջ Տրդառով Գար-

Ի՞նչ է կարող ընդգրկված լինել Ես հաջորդ՝ մարտի 6-ի հաղորդագրության մեջ զոհերի թիվը Համբորդ հայտնած թվից մեծ պետք է լիներ, այլ ոչ թե 31: Ըստ երևույթին, ԽՍՀՄ դատախազության բննչական հատուկ խումբը, որը Վարում էր սումբայիթյան գործի հետաֆնությունը՝ «հատուկ» առաջադրանք էր կատարվել:

1. Արաբելյան Արտաշ
 2. Արութանյան Ռազմելյա
 3. Արութանյան Վաղիմիր
 4. Ավագյան Լուլա
 5. Ավագյան Յուրա
 6. Ավանեսյան Ալբերտ
 7. Ավանեսյան Վալերի
 8. Արամյան Արթուր
 9. Արամյան Արմեն
 10. Բաբյան Արշակ
 11. Բաբյան Ելենա
 12. Գրիգորյան Էնճան

Լիդարիշ Սաֆարյանը, մոտ 35 տարեկան, որն ապրում էր Բաքվում եւ աշխատում Սուլմանյիթում։ Նրան սղանել են զարդերի օրերին աշխա-

Տանի վայրում։
Նևպած եւ էլի մի շարֆ ուրիշ փաստիի առկայության դայնաններում մենք չենք կարող հավատալ նաեւ այս դաշտնական հայտարարություններին, որ զոհվածների մեջ երեխաներ չկան։ Մենք ավելի հաճողի հիմքեր ունենք հավատալու ռուս գիտնականներին, որոնք գրել են. «Մենք գիտենք, որ տուժել են երեխաներ, եւ կանայք» («Իզգվասիա», 25.03.88)։ Ասիա այդ հաճողի հիմքեր հանդիսացող վկայություններից մի բանիսը։

Ըստ ականատեսների վկայությունների, մի քանի ամսական մի ծծլեր երեխան ճահացել է Ս. Կուրդովնի անվան ակումբի շենքում, ու խորհրդային զորերը էվակուացրել են Սումգայիթի հայ բնակչության մի մասին: Երեխան ճահացել է փաղաքի Զավեն Բաղդասյանի ձեռքերի վրա: Սարմնի վրա վերեր ու վնասվածքներ չեն եղել, սակայն սկզբնական շրջանում միրու բանագործություն կատարվել է հակասանիստարական, բուօջնության հսկառ բացակայությունը թույլ են տալիս երեխային հանրաել սումգայիթյան ողբերգության զնի: Իհարկե, այս փաստի վերաբերյալ լրացնից հարցեր են առաջացել, որոնց պատասխանն արագման մեջ

Այս պահանջական աշխատանքը անհայտ է: Ինչ ովդե՞ր են Երեխայի ծնողները, արդյո՞ք նրանք ել չեն սղանվել: Երեխայի ճահկան ճաս-սին այս տեղեկությունը հրապա-րակվել է 1989 եւ 1990 թթ. հայուն հազարամի սղանակով սղագր-

Կարծում՝ այստեղ երկու կարծիք
լինել չի կարող. դա սղանվածների
իրական ցուցակն է, որի մեջ գ.
Թուարյանի սկեսուր Փ. Մելիքովա-
նը 155-րդ համարն է, իսկ Երկրորդ
համարակալուումը՝ համադաշաս-
խանել է այն դիակներին, որոնց
հարազաները եղել են դիարանում
եւ ձանաչել են հարազաներին։
Ըստ Երեւակին, հայտարարված 32
թիվն էլ հենց համադաշասխանել
է ձանաչված դիակների թվին։

Ղիակների բանակի վերաբերյալ
եռամից թիվ է հայսմել նաև սուան-
ված Լուս Ավագանի հայրը՝ Պա-
վել Մանվեյանը, որն ասել է, որ ին-
ք եղել է երեխանաներում՝ Սում-
զայիթում, Բավում, Մարդաբյա-
նում, եւ իր աղջկա դին գտել է Մար-
դաբյանում: Նա 71 համարն է շա-
ռաչված դիակների մեջ: Պ. Սան-
կեյանը Մոնկվայում ցուցնում է
սկել ու ստրագել: Եվ իր ցուցմու-
նում նշել է, որ 3 դիականներում նա
տեսել է 100-ից ավելի դիակ: Այս
դատմությունից կարելի է ենթադրել,
որ Սումզայիթ դիականում տեղ չլի-
նելու դատարկով սուանվաճների
մի ճասին բաշխել են Բավի եւ
Լուսապահն ուստանաներում:

Սահմանափառ դրամաստեղծներն են:
Ի վերջո, նույնն են հաստառում
նաեւ մեր ձեռքի տակ եղած զրիված-
երի ճահվան թժէկալին վկայա-
կանների և պայմանները: Մահվան վկա-
յականների մեջ ամենափոփոք համա-
րը իրինա Մելիքովյանինն է՝ 73, իսկ

անձնամեթ համարը՝ իգոր Սելիու-
նյանինը՝ 187: Երկու վկայական-
ներն էլ տրված են Սումգայիթում,
միեւնույն օր՝ 1988 թ. մարտի 5-ին:
Դաշվի առնելով այն ժամանակ
երկրի դիարաններում գրանցման
ընդհանուր կարգը (համարների
հաշվարկը կատարվում էր յուրաքան-
չյուր տարվա սկզբից), կարող են ա-
սել, որ Սումգայիթում երկու անսվա
ընթացքում, մինչեւ ջարդի օրեր
մահացել է 73-ից փի մարդ, որը
նշանակում է՝ օր մոտ երկու մարդ:
Խև ջարդի օրերին մահացածների
թիվը կիմի առնվազն՝ 187-72, այ-
սինքն՝ 115: Այլ օրերի բնական մա-
հերի թիվը համելուց հետո էլ սպան-
վածների թիվը կիմի 100-ից ավելի:
Սումգայիթում 1988 թ. մետրարկ

Վեցին օրերին իրականացված հայութի ցեղասպանության զիների թվի վերաբերյալ առաջմն այստեղ: Լրացուցիչ և լիաներ ունենալու դեմքում կիրարակեան հետազոտմ:

ՔՐԱՅՑ ՈՒՆՉԵԱՅՑՅԱՆ

Եցիմ զոնե մի ռողբով նստել: Եվ ցանկանալով ինչ-որ կերպ սահահարել նավը, մեր նավարետ Սեմբ, ձվերով ափսեն արդեն ձեռին, ասաց, որ հերքափոխայինները իննգ ռողբով փոխսեն նավի ուղղությունը, այսինքն, շարժվեն հաճընթաց: Բայց չեր հասցրել խոսն ավարտել, եր կտրու թերումից արոռով հանդերձ վեր նետվեց: Երկար ծալովի արոռ է, որից անոր թռնած, հաջորդ դահին գնդակի դես սուրաց դեմի աջ նավակող: Զվեր թռան տարբեր կողմեր: Եր հասկացան, որ ամեն ինչ կարգին է, բանզի ՍամՎելի դեմիին լայն ժղիս հայսնվեց, առաջ ընդհանուր թիջով ընդունեցիմ նրա արտաքերած նախադասությունը. «Փափ ասծո, ձվեր չկտրվեցին»:

* * *

...Կա՞մ մեզանից մէկը, որ մաս-
կուց հիացած չլինի ոչ թէ դար-
զաղես երկնով, այլ աստղալից
երկնով։ Եվ կա՞մ մէկը, որ առաջին
անգամ մասնացուց անելով
վառվշուն յոթ աստղերից կազմ-
ված հայտնի «Ետքիր», հղարտու-
թյանը արտաքրած չլինի։ «Սա
Մեծ արջն է»։ Միայն հետազոտում
էին ինձնապատ, որ դա բոլորովին
էլ ինքը՝ Մեծ արջը չէ, այլ «Ետ-

Գեղանկարչության ծովակալի ալիքը եւ հարավային խաչը

թյուն չունեն այսպիսի «չափիչ սարեր», որոնք կարող են սահմանել գեղեցիկի փաստ կամ ասիդանու: Գորկին դղոսում էր, որ գեղեցկությունը ոչ թե անաղառում է, այլ արարի սրում, ոչ թե Ականդինավիայի ձյուների մեջ, այլ ֆինի սրում: Դժօննի, թե ինչ էր ասում իյա Երենքությունը իր մեծ բարեկամ Սարշրու Սարյանի մասին. «Նրան չի սազում «ոճ» բառը: Ուներ կարող են փոխվել, բայց աչքն ու սիրո՞ ոչ»: Կարծում եմ, այդպիսին է նաև Այվաղովսկին: Եվ իրոք, անհավելի ալիքներից նրա աչերն ընտրում են մեզը, հետեւում նկատելով ու նկատելով մնացյալը, իսկ այդ ժամանակ սիրոք հուզմունքով սեղմվում է, համարին հուսելով. «Այն, որ հենց իմն է»: Յավանաբար այդտես է լինում այն ժամանակ, երբ ինչդեռ ասում են, սիրահարվում են առաջին հայցից: Եվ Այվաղովսկու հետ դա բատակութ է, ինձ թվում է, ավելի բան կեց հայա անզամ: Դենց այլին գոլուզոր-ծոցներ է ստեղծել «գեղանկարչության ծովակալ»: Այսինքն որ, նաև «Այիր» ավելին է, բան այլիք: Դա սրի ընտրությունն է: Այն բոլորն վիճ էլ չի հակառակվում այլ ալիքներին: Նկարիչը երեք չի ասի, թե ինչու ընտեց հենց այդ ալիքը: Ինչդես որ հավանաբար իմնք՝ Լեռնարդը դա Վինչին երեք չէր կարողանա ասել, թե իր լեզենյար գաղտնիքը կամ կանոց ժողովի հանդիպությունը դատկերելու համար ինչու ընտեց միայն Մոնա Լիզա Զոլոմովանի:

A black and white photograph capturing a dramatic scene at sea. The foreground is filled with dark, choppy water, with several large waves breaking and creating white foam. In the background, a range of mountains or hills is visible under a heavy, overcast sky. The lighting is low, emphasizing the textures of the waves and the misty atmosphere.

ծի վրա են գիշերը Եւ ցերեկը չորսական ժամ: Եվ գիշերը, Եւ ցերեկը աշխատում են: Բանը միայն այն չէ, որ կարողանան դահել թեփն» է, որ ներառված ավելի նվազ վար աստերի ահրելի իմբրում, կազմում է Սեծ արջի համաստերությունը:

Նավի կուրսը, այլ որ օգտագործեն բուն այլների շարժմանը: Այդ նասին շահ անգամներ են գրել: Բայց երեք այնուա չի եղի, որ ուր օր անընդմեջ (եղանակի տեսությունից տեղյակ են), որ շարունակվելու է եւս վեց օր) նավը գրնե մեկ ռողե գտնվի նույն դիրիում: Իհարկե, հաշվի մեջ չէ այն ու մշական թերումը, որն առաջացնում է բանու ուղղությունը, փելով ցենովա, ստակել կամ գրու առաջասները: Այդուհի, ես կատե՞ր բնական թերումը միշտ էլ կա: Դրա հաճար նույնիսկ բնատեղի եզրերին բրդենտ բարձր ժերեր են արված, որուեզի բնած ժամանակ ցած չընկնեմ: Ինը վաղորու դաշտութել է: Իհարկե, եթե ինձ դեմք լիներ, վաղոր է կնորոգեի: Ես մոտ եմ Ոմանց մեջ այսխանով էլ ավարտվում է աստղային երկնի վերաբերյալ գիտելիների ծավալը, ուրիշները կարողանում էին աւրերել մինչեւ տասը հայտնի աստղեր ու հանաստեղություններ, իսկ ութամյա Վիկտոր Շամբարձումյանն աղօցերեց իրեն՝ Հովհաննես Թումանյանին, որը փորիկ տղայի մեջ տեսավ բազմաչարչա Շայաստամի աղագայի մի ինչ-որ ընդհանրացված կերպար ու խորհրդակից: Զնորանամի, որ դա մոտավորաբես 1916 թվականին էր:

Իհարկե, աստղային երկնին ամենից լավ երեսում է, եթե բաց ծովում կամ օվկիանոսում ես: Տարիների հետ գիտակցում ես, որ բավական է մի արագ հայաց նետել, որուեզի միանգամից դաշտե-

բացառադիմ ազ կողին, դեմքվ դեմի ձախ նավակալոյ: Ինս դարգ համարություն եմ ստեղծել. ձախ կողին ասկ երկու երկնակալն բարձեր եմ խցկում, որոնք ինձ սեղնում են նավախցի դաշտն: Եվ սացվում է միջնորդ: Առավելագույն կողաթեմնան դեմքում ձեռքս մեխանիկում գցում եմ ցցվածին: Եվ նույնիսկ՝ բնած ժամանակ:

Այսօր առավելության կողմէ Սաբին որոշեց մեզ խաչած ձև դատիվ անել: Եվ գեղագիտություն դափ- դանելու նորատակով յուրաքանչյուրին մատուցեց ափսեով: Որոշ յ ը հաջող է այս պատճենը առ այլ պատճենի վերջին ատտին: Բայց ոչ ոք նման բաներով չի գրավվում: Պարզաբան գիտեն, որ Բեւեռային ատտի ցուց է ամիս հյուսիսի ուղղությունը: Ահա թե ինչն է ամե-

ନାଭଗୁଷାବୂହର, ମାନାପାଣି ତେବେ
ଦେଖିଥିଲୁ କୃତମନୁଷ୍ୟେ ଜୀବନୁ: ତୁ ଏ
ଅଧି ଅମ୍ବନ୍ଦ ଝାଲିଥିବ ହୋଇଥିବ ତେ ହି-
ନାପାହର ଦ୍ୱାଦଶାବ୍ୟକ୍ତିରୁ: ଜୀବନ୍ଦ
ତେ ଧାର୍ତ୍ତ ଆରାଜ, ତେବେ ଚାବନ୍ଦ ହୋଇଥାବୁ
ଦ୍ୱାଦଶାବ୍ୟକ୍ତିରୁ: ବୁଲ ନରାଜିନ୍ଦ
ତେ ନ ଆରାମତ୍ତିରୁ ତଥା ଦନ୍ତକୁଳୀ
କୁମରାଶ ଆଶେରି ତଥା ଆରାମଦାନା-
ଟେବେ ହୀନାମାତ୍ରକୁତ୍ତିରୁ ନିର୍ମିତ
ପିଲାଙ୍କି ଉଠି ଝାଲାନ୍ତିକୁତ୍ତିରାମ
ନିର୍ମିତିର, ନରକ ଅମ୍ବନ୍ଦିହ ହୀନାମାତ୍ର
ଦେଇ ତେ ମହାନ୍ତିର ଆମାରାକ ଦେବାର
ମାର୍ଗ ଅଧି ଅମ୍ବନ୍ଦ ଜୀବନ୍ଦିମିଳି
ରାଗାରାମେ ହୀନାମାତ୍ରକୁତ୍ତିର
କୁମରାଶ ହୀନାମାତ୍ରକୁତ୍ତିର
କୁମରାଶ: ତୁ ନା ରାମକାନ୍ଦ
କିନ କିନାମାତ୍ରକୁତ୍ତିର, କିନ କିନାମିଳି
ନାନ୍ଦ କିନ କିନାମାତ୍ରକୁତ୍ତିର
କୁମରାଶକୁମରାଶ:

Եկ ահա լողում են օնկ-երկու օր, օնկ-երկու ամիս, արդեմ երեք լիալուսին բոլորելով, եւ գլխավերտունդ ասես ամեն ինչ օսար է Մի օր, հերթական անզամ ժամերով վար աստղալից երկնին բառասնական լայնություններում նայելուց հետո (հյուսիսում համադաշասխանում է Հայաստանի գտնվելու վայրին) ես սարսափեցի: Քիչեցի, թե որքան երկար են նայել Արարատին հակառակ կողմից, եւ որքան սգեն թվաց ինձայն: Ամորն ինձ դատեց, նոյնինու այդ մտից սարսափեցի: Ինչդեռ

Ա Խաչը

Բնականաբար, հակառակ կողմէն մը ենց անծանոթ է: Եվ տեսարանն էլ անսովոր է: Նույն էլ հիմն է կատարվում, այստեղ՝ «Արմենիա» առաջատանավի վրա, որը դեռ երեք, եթէ ոչ չորս ամիս էլ լողալու և հարավային կիսագնդում: Այս, լեռներուն մերը իիշ են, առաստելներ չկան, իսկ գուցե կան, եւ ես չգիտեմ... Բայց հսկակ գիտեմ այլ բան: Դրանի մեր հարազա ասսեղերն են: Ասված վկա, նույնին չափազանց օան են աստվածային գերեցկության համապատասխան հարավային երկնոյն: Եւ ընդհանուր դեպքությամբ այստեղ երկնակամարն ամբողջությամբ Վերցրած գերեցին է: Այս պատճենը պահեց իւղի են հանու:

զի, այստեղ պայման դր են համապատասխանությունները: Ցավով, այստեղ չկա սեփական բեւեային աստղագույն այդ հոկ դաշտառով էլ գոյություն չունի «Կենդրանի», որը ճամանակակից հարավը: Բայց փոխարենը կա բավական հայտնի Հարավյան խաչը: Ի դեռ, այն ճավից առաջնորդ տեսավ ճավադես ՍամՎեհ Կարապետյանը: Ավաղ, դետ է խոստվանեմ, մեզ հաճախ չի վիճակվել տեսնել հարավյան աստղալից երկինքը: Դա արդեն եղանակի դաշտառով: Հարավյան խաչն իր ճակերտով այնքան էլ մեծ համաստեղություն չէ: Այս ճոյնինիկ խաչի էլ օաւ չի ճնանակ վկամ: Եվ նաև ավելի երկար թեւը ցոյց է տախու ուղիղ աշխարհի հարավյան բեւեարը: Հայաստանում այն տեսանելի չէ: Իսկ «Արմենիա»-ից ճոյնինիկ օաւ լավ է երես:

Ետև:
Հարավային խաչի հայտնի լի-
նելու մասին է վկայում եւ այն, որ
դաշտերված է Ավատրավիայի, Նոր-
Զելանդիայի, Պարտաւ-Նոր Գվի-
նեայի եւ Սամոնայի դետական
դրուցներին: Տա՛ Ասված, որ
թվարկված բռյուր երկրների դրուցե-
րը ծածանվեն «Արմենիա»-ի վրա:

«Ասելությունը
ստեղծում է մեծ
իւերգիա, որը
վերջանում է
արյունահեղությամբ»

Թատերագիր, հրապարակախոս Կահրամ Սահակյանը հայաստանյան հասարակությունը տեսնում է գործ ու մռայլ գույների մեջ: Եթե ամեն օր թեկուզ մի կանգառ վայլելիս հաւաසն, թե փողոցուն անի՞ ուրախ ու ժնուր դեմքով մարդկանց տեսան, ու անի՞ հոգու, որոնց դրուու այսուում են՝ իրենք իրենց հետ խոսելով, կահանգվենք, որ Կահրամ Սահակյանի դիմակումն հեռու չէ իրականությունից: Անառողջ հասարակություն տարիների ընթացքում ձեւավորվել է տարբեր դասանություն՝

Եթե «Հենարան» ակումբում Կահրամ Սահակյանը, սկզբում խոսելով գոյություն ունեցող կոսակցություններից, նշեց. «98 տոկոսը բոլոր կոսակցություններն էլ թիմավորված են և ունեն իրենց նորատակները: Դանցից որևէ մեկը չի մտածում ժողովրդի մասին: Նրանց միակ նորատակն է մնալ իշխանության կամ կողմին, կամ կազմում, կամ լինել իշխանություն: Եթե նայում ես Ազգային ժողովի դատավանակուներին, ծիծառդ գալիս ես: Անուհետեւ անդրադառնալով մարտի մեկին, շարունակական ցուցերին ու հանրահպատակներին, Կահրամ Սահակյանը նշեց. «Եթե կան բաղդանարկայիններ, դա բնական եեւույթ է: Կան նաև մարդիկ, որոնք նսած չեն բանում, դա անբնական եեւույթ է: Բանախոսը կարծում է՝ միեւնույնն է, ընդդիմությունը ոչինչ անել չի կարող. «Դարձավոր է կրթել մարդկանց, եւ ամեն մատը թող մտածի առաջին հերթին իր մասին արդյուն իննի ազնիվ է ու ապրում է մասուն կյանուվ, հետո նոր դահանջներ ունենա: Զի՞ կարելի լինել դահանջատեր ու միաժամանակ լինել մեղադուր: Հետեւ՝ 90-ականներն իօշտիսի ծանր հայւած էին մեր ժողովրդի համար, ու նորից կանգնել մարդկան կողին, որոնք կազմակերտել էին դա... Նրանց հետոցի է տարվեն դաստիարակչական աշխատանքներ, բայց ո՞նց, ո՞վ կարող է դա անել: Կահրամ Սահակյանն ինքը էլ դատախանում է իր հարցադրմանը. «Ոչ ոք էլ չի կարող. կառավարությունն ունակ չէ, որովհետեւ մտածում է միայն իր մասին: Ոչ էլ դա կարող են անել ընդդիմություններն ու դրանց դարագլուխները, որոնք էլ միայն մտածում են իշխանության գալու մասին, ու այս լավ է, որ բանական այս հանցագործներ մինչեւ իհնան դուրս չեն եկել բանտերից: Եթե իհն մնար, նրանց բանում ավելի եւկա կապահեիք: Այսուհետեւ, բանախոսը նշեց՝ եթե լինի առողջ ընդդիմություն, ինը կանգնի նրանց կողին. «Խակ եթե լինի առողջ կառավարություն, նրան էլ կարելի է օգնել ու խորհուրդներ տալ»: Կահրամ Սահակյանը ցավում է մարտինեկյան իրադարձությունների համար, բայց կարծում է, որ առկա ատելությունն այլ կերպ վերջանալ չէ կարող. «Պետք է արյուն բափկեր: Ասելությունը ստեղծում է մեծ էռօքիա, որը վերջանում է արարականականությամբ»:

Նետ անցնելով մակութային անցուդարձին՝ բատերագիրն անդրադապակ գրախանութերի փակմանը. «Եւ ինչողև չփակվի գրախանութը, եթե մարդիկ գրախանութ չեն գնում»: 2002-2004 թվականներին՝ միայն կես տարում բատերագիրն իր գրից 3000 օրինակ է վաճառել, իսկ 2009-ից մինչեւ հիմա կարողացել է վաճառել ընդամենը 300 գիր: «Գրականության հանդեպ հետարրությունը կորել է, այդ հարցում, իհարկե, ինտերնետ ես ուր է խաղացել: Գրականությունով չհետարրվելու համար 100 տեսակի դաշտաներ կան», ասաց բանախոսը: Այնուամենայիկ, նա զարմանում է, որ մարդիկ դեռ տարուակում են բատոն այցելել. «Մարդիկ տեսարաններ սիրում են, նուաց քամաւա է ոյեֆ: Եթե ցոյցերի ժամանակ էլ, որ հավակում են, բոլորը չեն, բայց կան, որ սպասում են տեսարաններին»:

Կահրամ Սահակյանը տարբեր երեւոյք ներից նժգինք, որն է բանից գոհումակությամբ չխոսեց: Սոցիալական ծանր դայնաներն ու աղազայի հանդեմ անորոշությունը արտագործի հիմնական դաշտաներն են դարձել: Հասեր Հայաստանից հեռանալու հնարավուն առիջը բաց չեն բողոքում: Մաս Վերաբերյալ Կահրամ Սահակյանը եւս կարծիք հայսնեց: «Հայաստանը հայաքափունը է, թո՞յ հայաքափիվ, ի՞նչ ասեմ: Խնfu դրսում շաս եմ ապրել: Դա սպիրուական երեւոյք է. մարդու դեմք է ապրի աշխարհում, ոչ թե ինչ-որ բարբեկորի վրա»:

